

- 7 "Щъркъ-тъ даже по небе-то знае опрѣдѣлены-тъ си врѣмена;
И "гѣргорица-та, и жеравъ-тъ, и ласто-вица-та
Пазятъ врѣме-то на дохожданіе-то си:
"А мои-тъ людѣ не знаѣтъ сѣдѣж-тъ Господнѣхъ.
- 8 Какъ казувате: Ный смы мудри,
"И законъ-тъ Господень е съ насъ?
Ето, наистинѣхъ лъжѣ е направило
Лъжливо-то перо на писцы-тъ.
- 9 "Мудри-тъ ся посрамихъ,
Уплатихъ ся, и хванхти быдохъ;
Ето отхвърлихъ слово-то Господне:
И коя мудрость има въ тѣхъ?
- 10 За то "ще дамъ жены-тъ имъ на други,
Нивы-тъ имъ на онѣзи които ще ги на-слѣдять;
Защото всякой, отъ малтъкъ до голѣмъ,
Прѣдалъ ся е "въ лихоимство:
Отъ пророкъ до священникъ,
Всякой прави лъжѣхъ.
- 11 Защото "лъкувахъ повърхно съкрушеніе-то на дѣщерѣхъ-тъ на людѣ-тъ ми,
Като казувать: "Миръ, миръ!
И нѣма миръ.
- 12 "Засрамихъ ли ся когато направихъ мер-зости?
Ей, никакъ не ги досрамѣхъ,
И стыдъ що е не знаѣхъ;
За то ще паднѣтъ между падающы-тъ:
Когато ги посѣтѣхъ ще ся низринѣхъ, го-вори Господъ.
- 13 Непрѣмѣнно ще ги истрѣбѣхъ, говори Го-сподъ:
"Не ще да има гроздове на лозѣ-тъхъ,
"Нито смокыни на смоковницѣ-тъхъ,
И листь-тъ ще повѣне:
И това което имъ съмъ далъ ще бѣга отъ тѣхъ.
- 14 Защо сѣдимъ?
"Сбѣрѣте ся, и да влѣземъ въ утвърде-ны-тъхъ градове,
И да ся умѣлчимъ тамъ;
Защото Господъ Богъ нашъ ны направи да ся умѣлчимъ,
И "напои ны съ водаж на горѣсть,
Понеже съгрьшихмы Господу.
- 15 "И чакахмы миръ, но нищо добро:
Врѣме на исцѣленіе, но ето смятеніе.
- 16 Прѣханіе-то на коніе-тъхъ му ся чу "отъ Данъ:
Всячка-та земля ся потресе отъ гласъ-тъ на цвиденія-та "на якы-тъхъ му коніе;
Защото дойдохъ та поядохъ земѣхъ-тъхъ и испълненіе-то ѣ,
- Градъ-тъ и които живѣхътъ въ него.
17 Защото ето, азъ проваждамъ вамъ змѣй, василискы,
"Кои-то не ся обаявають,
Но ще вы халхѣтъ, говори Господъ.
- 18 Веселіе-то ми ся обѣрихъ на скърбъ:
Сърдце-то ми е изнемошѣло въ мене.
- 19 Ето гласъ-тъ на выканіе-то на дѣщерѣхъ-тъ на людѣ-тъхъ ми,
"Отъ далечниѣхъ земѣхъ:
Не е ли Господъ въ Сионъ?
Царь-тъ му не е ли въ него?
"Защо мя разгнѣвахъ съ изваяны-тъхъ си,
Съ чужды-тъхъ суеты?
- 20 Прѣмнѣхъ жетва-та, минѣхъ ся лѣто-то,
И ный ся не избавихмы.
- 21 "Съкрушенъ съмъ заради съкрушеніе-то на дѣщерѣхъ-тъ на людѣ-тъхъ си:
"Помрачелъ съмъ: Ужасъ мя обзѣ.
- 22 "Нѣма ли балсамъ въ Галаадъ?
Нѣма ли тамъ лѣкарь?
Защо прочее дѣщеря-та на людѣ-тъхъ ми не намѣри исцѣленіе?

ГЛАВА 9.

- 1 О "да бы была глава-та ми вода,
Очи-тъхъ ми источникъ на сълзы,
Та да плачѣхъ дѣня и ношѣ
За убіены-тъхъ на дѣщерѣхъ-тъхъ на людѣ-тъхъ ми!
- 2 О, да бѣхъ ималъ въ пустыниѣхъ-тъхъ ви-талницѣхъ за пѣтници,
За да оставѣхъ людѣ-тъхъ си, и да си оти-дѣхъ отъ тѣхъ!
Защото "всичкы сѣхъ прѣлюбодѣи,
Събраніе на вѣроломны.
- 3 "Заплѣзлихъ сѣхъ и языкъ-тъхъ си за лъжѣхъ,
като лажѣхъ;
Укрѣпихъ ся на земѣхъ-тъхъ, не за исти-нѣхъ-тъхъ:
Защото напрѣдѣхъ отъ зло на зло,
И мене "не познавать, говори Господъ.
- 4 "Пазѣте ся всякой отъ ближній-тъхъ си,
И на никого брата не ся надѣйте:
Защото всякой братъ сѣхъа всякога,
И "всякой ближнѣхъ ходи съ клеветѣхъ.
- 5 И прѣльщавъ всякой ближній-тъхъ си,
И не говорятъ истинѣхъ-тъхъ,
Научихъ языкъ-тъхъ си да говори лъжы,
До уморяваніе правятъ беззаконіе.
- 6 "Жилище-то ти е въ срѣдъ коварство:
Чрѣвъ коварство ты ся отричатъ да мя познаѣхъ, говори Господъ.
- 7 За то така говори Господъ Саваоѣхъ:
Ето, "еще ги прѣтопѣхъ,

и Ис. 1; 3.

и Пс. 2; 12.

и Гл. 5; 4; 5.

и Рим. 2; 17.

и Гл. 6; 15.

и Втор. 28; 30. Гл. 6; 12.

Амос. 5; 11. Сос. 1; 13.

и Ис. 56; 11. Гл. 6; 13.

и Гл. 6; 14.

р Ис. 13; 10.

с Гл. 3; 3; 6; 15.

и Ис. 5; 1 и др. Гл. 1; 7.

и Мат. 21; 19. Лук. 13; 6 и др.

ф Гл. 4; 5.

и Гл. 9; 15; 23; 15.

и Гл. 14; 19.

и Гл. 4; 15.

и Сл. 5; 22. Гл. 47; 3.

и Псал. 58; 4; 5. Еккл. 10; 11.

и Ис. 39; 3.

и Втор. 32; 21. Ис. 1; 4.

и Гл. 4; 19; 9; 1; 14; 17.

и Гл. 2; 6. Наум. 2; 10.

и Втор. 37; 25; 43; 11. Гл. 46;

и Гл. 51; 8.

и Ис. 22; 4. Гл. 4; 19; 13;

17; 14; 17. Псал. 2; 11; 3;

48.

и Гл. 5; 7; 8.

и Псал. 64; 3. Ис. 59; 4;

13; 15.

и 1 Пар. 2; 12. Ос. 4; 1.

и Гл. 12; 6. Мих. 7; 5; 6.

и Гл. 6; 28.

и Ис. 1; 25. Мал. 3; 3.